

Publicerad 2012-03-27 13:05 av korp fjäder

filosofiska krumelurer men kanske mer av verklighet än en förflugen tanke

Ensamhet kan stavas på så många sätt

Ensamhet kan stavas på så många sätt.

Som en samhet. Den där känslan av samhörighet med allt som Är. Att bara vara i en samhet med allt.

Den sortens ensamhet är skön. Ett täcke att krypa in under och en luft att andas.

Men sedan finns en annan sort.

En som kommer som bokstäver utan ordning.

E s n m a t h e

Den där utan mening och innehåll. Utan något som Är.

Den tredje av alla ensamheter man kan tänka på stavas övergivenhet.

Då har samheten som var en blivit bruten och någon har lämnat någon annan.

Allt som Är har blivit något som Var. Och inget kan någonsin Bli av det som inte längre Är.

Men ska vi tala om den sort som lever över alla gränser måste vi stava till tanke.

Tanke och något som handlar om tid som ännu inte har blivit.

Den ensamheten, den då en människa lever i en tid som ännu inte är, den ensamheten är värre än alla de andra tillsammans.

Eftersom inget ännu Är och livet kanske aldrig når den som lever bortom.

Om ensamhet kunde vara den sort som stavas en samhet.

Skulle kärleken alltid vara ensam men livet alltid ett och detsamma för oss alla tillsammans - förenade i den ensamhet som är en samhet.

Så stannar tiden

och rummet förnimmer evigheten

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren korp fjäder med Poeter.se id #20962 innehar upphovsrätten